

ישיבת מועצת העיר ירושלים – תמליל

מספר הוועדה : 8

מקום ההתכנסות : אולם מועצה

תאריך הוועדה : כ"א בסיון תשפ"ד (27.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 18:05

שעות סיום הוועדה : 18:46

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר משה ליאון:

טוב, שלום לכולם. אני מבקש שמי שעומד, שיישב. בבקשה. איפה אריה? אריה. טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה מספר 8, ישיבה מן המניין לחודש יוני. לפני הכול אנחנו משתתפים בצערם של עובדי עיריית ירושלים שנפטרו יקיריהם מדרגה ראשונה, רות ארמוזה במות אביה, מורן חן בן חמו במות אביה, צביה יהושע במות אימה, שושנה איטח במות אחיה, עודדיה בן דוד במות אביה, נטלי זקן במות אביה, אפרת שרה חי במות אביה. ענת טובול במות אביה, סימה יעקב אמואל במות אימה. עידית קריוויאן במות אביה. אריאלה בן דוד במות אחיה, חנוך גדיניאן במות אימו, נכבד את זכרם בקימה. אפשר לשבת, מה זה? טוב, אני חייב לומר לכם, באופן אישי חברי הוועדה וחברותיי, אני יושב כאן ובאמת נרגש, וקצת עצוב, אולי אפילו הרבה. אנחנו נפרדים הערב כאן בישיבת מועצת העיר ירושלים ממפקד מחוז ירושלים ניצב דורון תורג'מן, איש רב פעלים, יקר ומוערך שמסיים את תפקידו החשוב כל כך בהגנה על ביטחון בירת ישראל, ירושלים. אני מברך את רעייתו תמר תורג'מן היקרה, מי שלא יודע תמר היא גם עוברת עיריית ירושלים, והשתדלה להסתתר כל התקופה האחרונה, אבל זה לא עזר לה, כי אנחנו מעריכים את עבודתך, ותודה רבה לך על כל מה שאת עושה, אבל בהחלט תודה גדולה בשמי, ובשם הנהלת העיר, ובשם כל תושבות ותושבי ירושלים על ה - , על זה שהסכמת לקבל אותו מעט בבית, ושרוב הזמן הוא יהיה בעבודה, כאחד שבאמת באמת שומר על ירושלים, אז אנחנו קודם כל מודים לך מקרב לב, באמת באמת מודים לך. אני עוד מעט אפרט קצת, אבל תודה רבה לך, במיוחד, שאת אם לחמישה בנים, שכל אחד יודע כשהוא מגדל את הבנים, בנים זה יותר קשה מלגדל את הבנות, זה לא יעזור שום דבר. זכית, הכרתי אותם עכשיו את הבנים, שלך ושל דורון, עילאי, אגם, דניאל, רועי, ורותם, חמישה בנים, הגדול הוא בצבא, והקטנים מכיתה, מהקטן שעולה עכשיו לכיתה א', ואת שאר הבנים, ובאמת תודה רבה לך, על כל המה שליווית את השנים האלה, אבל במיוחד אני אתייחס כמעט 4 שנים אחרונות שדורון שומר על ירושלים, מוביל את ירושלים בנושא הביטחוני, מקדיש את חייו למען שמירת ביטחון ישראל. הוא עשה את זה במסגרת כל השנים 36 אמרת, נכון? כולל צבא, כולל צבא 36 שנים במגוון רחב של תפקידים משמעותיים, ותוך גילוי מסירות ומקצועיות מהמעלה הראשונה. אני חייב לומר לכם, כראש העיר, זאת הייתה חוויה מיוחדת במינה, להיות עם דורון, כשהוא הממ"ז, אין ספק, אמרתי את זה בכל המקומות שאפשר לומר, זכינו לכך שמחוז ירושלים של המשטרה, הוא אין ספק הוא המחוז החזק ביותר במדינת ישראל, הוא המחוז שעובד בצורה הביטחונית הגבוה ביותר, ופשוט זה הזמן לברך את דורון, אבל זה זמן, זה הזדמנות גם לברך את כל שוטרי מחוז ירושלים, שאנחנו גאים בהם, אנחנו פוגשים אותם במהלך כל ימות השבוע, זה לא מובן מאליו, לראות את שוטרי משטרת ישראל, ומשמר הגבול כשאנחנו מגיעים לכותל, לראות אותם בכל פינה, בכל מקום, זה לא היה פעם. עכשיו זה היה, זה לא מובן מאליו, לראות את ה - , את שוטרי משטרת ישראל, אל מחוז ירושלים, מפוזרים בכל חלקי העיר, בצורה שנותנת לנו, הרגשת ביטחון, וזה לא מובן מאליו שאת השנים האחרונות ברשותו של דורון, עברנו עם רמדאן שקט, למרות שתמיד הכותרות מראות על חשש, באמת צביקה, נו. על חשש ביטחוני כבד בתקופת הרמדאן, ותמיד אנחנו רואים את האזהרות האלה, ודורון, ביחד, יחד עם שירותי הביטחון, מראים נחישות ודואגים, גורמים לנו שלמעשה אנחנו לא נרגיש את התקופה הקשה הזאת. אני מכיוון שאני ראש העיר אז אני יודע מה שהם עברו, מה שהם

עשו, למען העיר, למען תושביה, ואני בהחלט בהחלט מעריך ומעריך את עבודתך. אני חייב לומר כמו שאשתו של דורון אמרה מקודם, ב – 4 שנים האלה, עברנו את כל מה שאפשר לעבור, מהקורונה, כולל במלחמה האחרונה, אני זוכר שב – 7 באוקטובר, לאחר שהקמנו פה את החמ"ל ב – 8:30 בבוקר ב – 12:00 כבר הייתי אצל הממ"ז אצל מפקד המחוז משטרה שמה, ודנו בכובד ראש, כיצד אנחנו גורמים לכך, שמה שקרה בדרום, לא יעבור ולא יזלוג למזרח העיר, וזה לא היה במקרה, עבד קשה מאוד, גם דורון, גם שירותי הביטחון, גם שוטרי מחוז ירושלים, עבדו קשה מאוד באותם הימים הראשונים, לקחו את זה בשיא הרצינות, בשיא האחריות, ברוך השם אנחנו הצלחנו לפחות שבירושלים אנחנו נרגיש פחות את המתח הענק הזה שהיה בין ערבים ליהודים, בין מזרח למערב, ובחוכמה, ואני חייב לומר בנחישות, משום שהימים הראשונים לא היו קלים, הימים הראשונים של המלחמה, לא היו קלים בירושלים, ולמרות הכול עברנו אותם, כמובן בעזרת השם, עברנו אותם בצורה הטובה ביותר. אבל אין ספק דורון, שיש לך חלק משמעותי, העיקרי אולי בפקוד התקופה הזו, על כל מחוז ירושלים, אני חייב לומר, שדורון בנושא הזה מכיוון שהוא כבר הולך הביתה, אני לא מלקק לו עכשיו, אבל הוא לוקח כל דבר בשיא הרצינות, כל משימה, הוא התייחס אליה ברצינות, יש לו את הספר הזה שהוא כותב בו, זה הפך באיזה שלב להיות מחשב, שהוא כותב את כל מה שנאמר בישיבה, ואת מה שהוא מתכוון לעשות, ומשדר את זה כלפי כולם, הוא עושה זה בצורה הרצינית ביותר, והאחרית ביותר, אתה בהחלט מושא להערצה, הערכה. ראיתי אותך בפסח שנה שעברה בליל הסדר, למחרת לא יכול להיות הסדר הגעתי לכותל, שאלתי אותך איפה היית בליל הסדר? הוא אומר לי - איפה הייתי? פה הייתי, מה? מה אני יכול לעשות בליל הסדר? וזה לא היה מובן מאליו, זה היה רגע בשבילי היה רגע קשה, לחשוב שהמשפחה וכמו שאתם רואים משפחה מורחבת, שלא נדבר על ההורים, והאחים והאחיות, לא ישב איתם, ועבד למען ירושלים. אז בגלל זה אנחנו כאן, דורון היקר, כדי להודות לך, אנחנו מתגעגעים אליך כבר מעכשיו. אנחנו קודם כל רוצים לאחל לך שהחל מעכשיו תיהנה, ותכסה את כל השעות שאותן לא נהנית ביחד עם המשפחה, ביחד עם החברים, ותצליח, תצליח בכל אשר תעשה, לא משנה לאן אתה הולך, אתה, אין לי ספק שאתה תצליח, ועוד אנחנו נשמע ממך, אבל אני מאחל לך, ומברך אותך שיהיה לך, שכל הטוב שעשית לנו, יחזור אליך בגדול בחיים האזרחיים, ואתה בהחלט סמל למופת כמפקד מחוז, ואני מאחל לך הרבה הרבה הצלחה. מה? אתה יודע מה?

לורה ורטון:

לחזק את דברך.

משה ליאון:

שנייה, אני ברשותך, אתן לכל ראש סיעה מי שרוצה לומר, אבל באמת שתי מילים, כדי שאנחנו לא נעשה את זה ארוך, אז צביקה, לייזר, שתי מילים, צביקה בכבוד.

צביקה כהן:

טוב, אנחנו כמובן מצטרפים לדברים שראש העיר אמר, הדברים החמים, והאמיתיים האלה, אין ספק שאדם שם את משפחתו מנגד, את חייו שוב גם מנגד, ושם את כולו לטובת עם ישראל, וירושלים זה עם ישראל. מצטרפים לתודה, מברכים אותך, קדימה בעזרת השם, אין ספק שבעזרת השם זה שאתה עכשיו יוצא, אתה רק מתחיל את התהליך מחדש. ואנחנו כולנו מברכים אותך, בשמי, בשם חברי, בשם חבריי לסיעה, ברכת כהן כמובן, כן? שא ברכה והצלחה, ואנחנו מודים לך באמת על הכול.

משה ליאון:

אמן.

דורון תורג'מן:

תודה רבה.

משה ליאון:

לייזר, בבקשה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, תודה, אדוני ראש העיר על ה - , על זה שהבאת אותו לפה, בשביל שכולנו נוכל להיפרד ממנו, ממפקד המחוז, שבאמת אנחנו כולנו חייבים לו, השקט שהיה פה באופן יחסי, בכל התקופה האחרונה, לא רק באופן כללי, בכל שנות כהונתו, מפקד המחוז, אך בוודאי ובוודאי בשמונה החודשים האחרונים מאז שמחת תורה, מאז פרצה מלחמת חרבות ברזל שהיו אזורים בארץ, שהיו מאוד נפיצים, וכאן האזור שלנו פוטנציאל הנפיצות שלו הייתה מאוד גבוה, אבל ברוך השם, המצב באופן יחסי שקט, ואפילו הרבה יותר משקט, ואין ספק שיש מישהו שעומד מאחורי השקט הזה, אחראי לשקט הזה, טיפל כדי שהשקט הזה יהיה, וזה מפקד המחוז בראשם. אז על כך כמובן בשם כל תושבי העיר, בוודאי בוודאי בשם כל חברי הוועדה מועצת העיר, תודתנו נתונה לך, כמו שאמר ראש העיר לפני כן, אני בטוח שעוד נשמע ממך, זכיתי בכמה דברים גם להיעזר על ידך, גם לעמוד איתך בקשר על כמה דברים מסוימים, גם לסייע לך בכמה דברים מסוימים שהיה בינינו וביקשת, ונרתמתי לעשות את זה. אני מודה לך על כל שיתוף הפעולה ועל כל העשייה ודרך צלחה הלאה, בכל אשר תעשה ובכל אשר תפנה יהיה השם עימך.

משה ליאון:

איציק, אתה רוצה לומר דברים? מה? אז דבר, תרים, תפתח.

צחי ברים:

לא זכיתי לשמש הרבה זמן איתו בתפקיד, כשהוא היה בתפקיד אבל עוד לפני שנכנסתי לתפקיד והייתי מועמד, והבחירות נדחו, היה איזה אירוע שהייתי צריך עזרה לקהילה שאני מייצג, זה היה

בפרק זמן קצר מאוד, גם בשעות מאוחרות בלילה, זה דמות איש ציבור שנותן את הזמן, ברוך השם זה גם עבר בהצלחה, בשם כל העיר, אנחנו מודים לך.

משה ליאון:

תודה רבה. לורה.

לורה ורטון:

אני גם שמחה להזדמנות להודות לך, חובה להגיד, הוצאתי לא מעט מכתבים ופניות למשטרה בזמן כהונתי, תחת כהונתך, ותמיד קיבלתי תשובה, הסבר, היענות, אני מאוד מודה לך על האחריות, על השיקול דעת, על הרוגע, על ההפעלה של השכל הישר בכל מיני מקרים והזדמנויות ותקריות שהיו. לצערי זה לא מובן מאליו שמישהו באמת יפעל תמיד מתוך שיקול דעת כלפי כל המגזרים, אז דיברו מערב מזרח, אבל זה לא רק מערב, מזרח, זה גם השתוללויות בבר אילן, בעיות סביב מצעד הגאווה, אלף ואחד דברים, אני פשוט באמת חושבת שזה תפקיד בין הקשים ביותר, שאני יכולה לדמיין, ואני מאוד, שוב מודה לך, ומעריכה את הממלכתיות, את הסדר שניסית להכניס, או, הייתי אומרת להכניס לא לשמור עליו, כי העיר לא פועלת בצורה מסודרת, רוב הזמן, אז אני מעריכה את ה - , באמת את האישיות שלך, ואיך שהצלחת להקרין גם כשהיו תקריות, וגם התנגשויות, גם בין אזרחים, וגם בין אזרחים ושוטרים, ותודה. אני מאחלת לך.

דורון תורג'מן:

תודה.

משה ליאון:

תודה רבה.

לורה ורטון:

אני גם קצת (לא ברור) שנתגעגע אליך מאוד. אבל נראה ונחיה, ותודה.

משה ליאון:

תודה. אדיר, בבקשה סגן ראש העיר.

אדיר שוורץ:

מפקד המחוז, להיות, אני מניח שכל יום מחייך, הוא חומר לסרט הוליוודי, בעיר הכי מורכבת בעולם, העיר שכולנו כל כך אוהבים, בשמי, בשם חבריי, בשם כל תושבי ירושלים, מצטרף לכל מה שנאמר פה לפני, לך, ולבני המשפחה, 36 שנות הקרבה למען מדינת ישראל, מידי יום, מידי לילה, זה כל כך לא מובן מאליו, אני מאחל לך קצת מנוחה, קצת רוגע, קצת שקט ושלווה ונקווה שמחליפך

יהיה טוב כמוד, ושעוד ועוד אנשים טובים ימצאו את הדרך, ויעלו בסולם הדרגות, כדי שתושבי ירושלים יוכלו להמשיך לישון בשקט בלילה, ממש כמו שאתה אפשרת, אז תודה רבה על הכול.

משה ליאון:

אריה קינג בבקשה, סגן ראש העיר.

אריה קינג:

אז שלום דורון, את דורון אני מכיר עוד מתפקידיו הקודמים, העיר העתיקה, מרחב קדם, אז תודה, וכמו שנאמר מקודם, אנחנו כל מה שבירכו פה כולם, אבל בעצם גולת הכותרת זה הייתי אומר, כדי להבין מה קרה פה בשנים האחרונות, שדורון פה היה הממ"ז. יש מקום שבכל שנה, בחודש הרמדאן הייתה שומע עליו, קורא עליו, רואה אותו בחדשות, וזה שער שכם. ובשנתיים האחרונות, למעט מריבה אחת בין ערבים בשער שכם, שום כותרת, שום אזכור, שום כלום, וכמובן מתוך זה ששמה היה שקט, גם בכל העיר היה שקט, אז זה הסמל, זה ה - , בוא נגיד הוכחה לשינוי הנכון שעשית, ואשרינו, תודה לך, בעזרת השם ממשיך יעלה עליך, נגיד ילך בדרכך.

משה ליאון:

יעל, בבקשה.

יעל ענתבי:

היי, דורון נעים מאוד. לא הכרנו. ובכל זאת הכרתי אותך מרחוק, ראיתי את העבודה שלך, מיד אחרי המלחמה, הגעת ועשית סדר בשכונות התפר, בעיקר בפסגת זאב, הגעת מהר לבקר במקום, נתת את ההנחיות, גם לכיתות הכוננות שהיו מאוד סופר חשובות, וגם נתת את ההנחיות המתאימות לטפל בשכנים שפסגת זאב מוקפת בהם, ואני מודה לך על כך, וחושבת שזה היה הדבר הנכון, במקום הנכון, ואני מקווה שגם כשאתה תעזוב, זאת המורשת שתישאר כדי לא להשאיר דברים פתוחים ליד המקרה. עכשיו אמרתי שנעים מאוד, לא הכרתי אותך, אז הסתכלתי מה אומר השם שלך, אז דורון זה כמובן מתנה, שהיית מתנה לירושלים, והאם ידעת שתורג'מן, יש סברה שבצרפתית זה איש גבוה כמגדל. אז מה שאני מאחלת לך שתמשיך להיות מגדלור בכל מה שתמשיך לעשות, ובהצלחה רבה.

דורון תורג'מן:

תודה רבה.

משה ליאון:

תודה רבה. אלדד.

אלדד רבינוביץ:

אז שלום, דורון, הרבה שנים אנחנו מכירים, הרבה דיברו על ה - , עליך כשוטר גדול, וזה הכול נכון, אבל אני דווקא רוצה לשים את הזרקור על זה שאתה אדם נדיר, אדם שיודע לתת מענה אנושי ופשוט של בן אדם, לא, מעבר למסכה הקשוחה, וכל שאר של היום, ושל הלילה, שבתות וחגים, מניסיון, באמת ברגישות בהבנה של הסיטואציה ואני מדבר בשמי, בשם בעצם אני חושב הרבה מהתיישבות במזרח ירושלים, כשתמיד כשיש אירוע קצה, אתה שם, בדרך כלל אתה יודע למנוע אותו לפני שהוא מתגלגל לאירוע קצה, גם המלחמה, מענה שנתת כשכל הדברים היו מגויסים, הוא אישי מאוד, אנושי מאוד, ותודה קודם כל על, על היותך אדם, תודה רבה.

משה ליאון:

אחרונה חביבה, חגית, סגנית ראש העיר. אנחנו נפרדים כרגע מדורון תורג'מן. כן, בבקשה. את רוצה לתת ליהודה?

חגית משה:

את יודעת שבהצלחה, אבל הם דיברו כל כך יפה והכינו, וראש העיר אוהב להתקיל אותי, סבבה.

משה ליאון:

מה שאני לא עושה אגב, דורון זה גם כמו אצלך, מה שאתה לא עושה, אתה.

חגית משה:

להגיד לך תודה, על מי שאתה, ומה שאתה, ומה שהשארית, וברכות והצלחה בהמשך.

דורון תורג'מן:

אמן.

משה ליאון:

תודה רבה, תודה רבה. דורון בבקשה.

דורון תורג'מן:

טוב, אני, אני אעמוד לכבד את המעמד. אדוני ראש העיר היקר, מנכ"ל העירייה, ראש הסגל, סגני ראשי ערים, חברי המועצה, ראשי מינהלים, משפחתי האהובה, תמר, הילדים, מכובדי כולם. קודם כל אני מודה על הדברים, נאמרו פה מילים חמות, אני רק רוצה לומר, שזה לא רק אני, זה מחוז שלם מאחוריי, מפקדים, שוטרים, מתנדבים, כחולים, ירוקים, כוחות ביטחון נוספים שתמיד ידעתנו לעבוד יחד, בשיתוף פעולה מלא, בהעדר אגו, כשהמטרה אחת עומדת לנגד עינינו. ואני מודה לבורא עולם על הזכות שנפלה בחלקי, להוביל את העיר הזו, לבצע בה מגוון תפקידים, ולהשלים את התפקיד החשוב מכל, מפקד מחוז ירושלים, מבחינתי זה התפקיד החשוב ביותר, המשמעותי ביותר, וגם זה מה שהביא אותי לסיים את ה - , את השירות. את האתגרים של ירושלים, אתם מכירים, אני

לא צריך למנות אותם, יש דברים שאתם קצת פחות חווים, אבל אין ספק המורכבות של ירושלים, והייחודיות שלה, מעבר למקומות הקדושים, לקדושה קיימת פה, השכינה, רוח, יש פה אתגרים שהם אחרים, מספיק שנלך למחות לשנייה, ולעולם לא אדבר פוליטיקה, גם לא עוד 10 שנים, כשסוגרים את קפלן, זה מבאס, כשסוגרים את כביש 1 זה מאוד מבאס. אבל כשיש איום על הכנסת, ועל בית רוה"מ זה אירוע אחר, וגם היום אנחנו נדרשים לזה, ואני יכול לומר, שגם באירועים המורכבים האלה, שהם מורכבים, כשאתה ניגש למחאה, ולפניך משפחות שכולות, כן או לא, האם הוא ממשפחה של חטופים, אם ממשפחה של חטופים, איך אתה ניגש לאירוע שהוא קצת יותר אלים, מאוד מאוד מורכב, ואתה פוגש את כל הפלגים, ואת כל הזרמים, ואת כל האנשים שרוצים למחות, ובסוף את מי הם פוגשים? את אותו שוטר שעומד מולם, אותו שוטר שעומד מולם, ולעיתים קצת פחות מוצא חן בעיניהם, זה אותו שוטר שהגיע לאירוע אלימות במשפחה, זה אותו שוטר שחתר למגע בפיגוע, אותו שוטר שהקריב את חייו, ואלה השוטרים שלנו. אז אין ספק במהלך התקופה שאני הובלתי את העיר, יחד עם הצוות המדהים שלי, ידענו לא מעט אתגרים, קודם כל בהיבטי הפח"ע. אתם מכירים את הפיגועים, אתם לא מכירים את הסיכולים. רק השבוע, יום שני, מחבל בענאתא, שועפט, טופל בהתאם להתראה, יש המון סיכולים, המון פעילות, והשוטרים נמצאים שם בכל הכוח. מי שזוכר מהצבא את ה - , את המשימה של כוננות עם שחר, אתם בטח זוכרים חלקכם, אנחנו בירושלים עושים כוננות עם שחר. 5 בבוקר השוטרים פרוסים מחפשים, אז זה באמת מתוך שליחות וכל מה שקשור להגנה על העיר, כמוכן הפרות הסדר, במזרח ירושלים, אנחנו בירידה מטורפת, היה לנו את האירוע בעיסאווייה, שהיה מאוד משמעותי, טופל ע"י הימ"ר יש כבר עצורים, אז כל הזמן על זה, ויש ירידה מאוד משמעותית, להשתמש במילה הרתעה, זה מילה גסה, אחרי ה - 7 באוקטובר. אבל אני אומר שיש שליטה, בסדר הציבורי שדיברתי. אני חושב שאחד הדברים החשובים שהובלנו, בכל נושא הריבונות, המשילות, ידענו לעשות את זה בכל מקום, ואם ניקח את המלחמה האיומה, הארורה הזו שגבתה כל כך הרבה חיים, שעדיין חטופים נמצאים שם, אני יכול לומר שמדי - וואן, יחד עם ראש העיר שהגיע לחפ"ק הכנו פקודות שרלוונטיות לתרחיש מחמיר, לטיפול בפעילי חמאס, ולא וויתרנו, ואנחנו עדיין בפעילות הסתה מאוד משמעותית. אם אני מסתכל על המלחמה, ומחפש איזה אור בדבר האיום הזה, זה שלאורך כל הדרך, מהיום הראשון, שחמאס קורא למלחמה טופאן - אל - אלקצא, הר הבית, ומנסה לאחד את כולם סביב הר הבית, ההצלחה היא ששימרנו את ירושלים מחוץ למעגל הלחימה. תחשבו שהאירוע הזה היה דתי, ערבי, ישראלי, כל העולם היינו במקום אחר, והצלחנו להחזיק את זה, ולהיות תקיפים, ומאוד רלוונטיים, וזו הצלחה מבחינתי. קחו את הרמדאן, אגב זה אריה קינג, נכנסנו לרמדאן הזה תוך כדי מלחמה, בזווית כניסה, זווית כניסה קשה מאוד, וברוך השם, אנחנו סיימנו אותו בצורה שקטה ביותר, וכמובן יש לא מעט עשייה נוספת, חגים, מועדים. כשאני הולך בחג, וראש העיר פגש אותי לא אחת, כשאני רואה אנשים באים מכל הארץ, הרי היום עלייה לרגל, זה לא רק מצווה דתית, כל עם ישראל מגיע לירושלים, מתחיל בשוק, ועובר לכותל כמובן, ואני שואל את האנשים, איך אתם מרגישים כשאתם נמצאים פה? איך החוויה, איך הביטחון, ואני שמח משנה לשנה, לצד כל האתגרים, התחושה היא טובה. אז אני רוצה לומר כך, תראו, כשאני מניח תפילין בבוקר, אני מתעכב פעמיים על שמע ישראל, אני עוצם את העיניים, ואני מבקש דבר אחד שיכולנו להרוויח במלחמה, וטרם

הרווחנו, וזה לא פוליטיקה, אני עוצם את העיניים ומסתכל, ואומר שכל עם ישראל יהיה מאוחד, וכמו שהשולחן הזה עגול, שבעזרת השם כולנו נהיה מאוחדים, עם יחד, בלב אחד, וזה מבחינתי החשוב ביותר. אני רוצה להודות לראש העיר, ברמה אישית, חבר'ה להוביל את העיר הזו, זה לא רק משטרה, זה הרבה אתה, זה אתה על הדרך, זה אתה על הכנות, על היושרה, על המסירות, על הביחד, אין דבר שביקשתי ולא ידענו להוביל ביחד. אין דבר שביקשתי וגם כשהיית צריך לבחון אותו בחנות, אבל בסוף תמיד ראינו טובת התושבים. אני חוויתי חוויה מדהימה, הכרתי אדם מנהיג שמוביל, אבל זכיתי גם בחבר. אני רוצה להודות לכל מי שיושב כאן, ואני רוצה לומר משהו, אני מרגיש פה בנוח, כן? אתם שמים לב, אני מרגיש בנוח, אני רוצה להקריא משהו על ירושלים, שקשור לאשתי היקרה, שנמצאת פה איתי, יום ירושלים ראשון בתפקיד, סליחה, יום הנישואין ראשון בתפקיד, אני שואל אותה - מאמי, לאן את רוצה ללכת? אומרת לי - כותל, אמרתי לה - כותל. אני מרגיש בבית יורדים, לכותל, ואז אחד הקצינים מצלם אותנו עם הפנים לכותל, וביום ירושלים האחרון, היא שולחת לי הודעות, אני בהר הבית, אני לא רואה הודעות, מתקשרת - מאמי, אני כאן אפשר לבוא להגיד שלום, אמרתי לה - בואי תעלי, עשינו עוד תמונה, אותה תמונה, בפרק זמן, ואז היא שולחת לי את מה שהיא כתבה - אין תמונה יותר סימבולית מזאת ליום ירושלים, אני האיש והאישה הראשונה ירושלים, תכלס הרבה יותר שווה ממני, ורוב הזמן העפילה אלי בגדול, אבל השנה לא אכפת לי, עוד קצת והוא חוזר להיות רק שלי, ניצחתי, יום ירושלים שמח. וזה בגדול כל הסיפור, תודה.

משה ליאון:

רגע, רגע, חכה שנייה, קודם כל אני, מה?

חגית משה:

זה מדהים,

משה ליאון:

נהדר, גרמת לי לדמעות. טוב אנחנו נותנים משהו צנוע, אבל זה תעודה ש - , באמת אתה צריך לתלות אותה בכל מקום שתהיה בעתיד. בבקשה תעודת הוקרה והערכה. זהו, תודה.

דורון תורג'מן:

אצלנו לא רק מקבלים, איוו גם לתת.

משה ליאון:

כן, דוחות לא?

דורון תורג'מן:

מה שבחרתי, קודם כל אני נותן את זה ליחידות, ואני מחפש תמונות ביחד, ועם ראש העיר לא קשה למצוא תמונה, אז יש לנו מספר תמונות ביחד. כמובן הר הבית, הכותל, ורשמתי - לראש העיר היקר משה, אחי היקר, הרשאתי לעצמי, התמודדנו יחד מול תקופה מאתגרת, שהלכה, שרק הלכה והתעצמה, נכון לה ביחד, ברעות, מקצועיות ומסירות רבה, הערכה רבה על ההובלה בעיר המיוחדת, בשיתוף פעולה, יישר כוח, תודה.

משה ליאון:

רגע, בוא. מה? תודה רבה. תודה רבה, תודה רבה, דורון.

דורון תורג'מן:

תודה. חבריה עוד דבר קטן, זה עץ זית עם ירושלים, משה ליאון היקר, התמודדנו יחד מול תקופה מאתגרת ברצף שרק הלכה והתגברה והתעצמה, יכולנו ליחד ברעות, מקצועיות ומסירות רבה, מאחל לך הצלחה רבה בהמשך הדרך בשמירה על העיר ירושלים, זכיתי בשותף וחבר יקר.

משה ליאון:

תודה רבה, תודה רבה. תודה רבה משפחת תורג'מן.

דורון תורג'מן:

תודה.

משה ליאון:

בוא, בוא נעמוד נמחא לו כפיים מגיע לו.

דורון תורג'מן:

תודה חבריה, תודה.

אריה קינג:

(לא ברור) נפרדים ממך.

משה ליאון:

היית מת, אבל, אבל אני חייב לומר לכם, שאני ממש באמת, חברים שלי אני אומר לכם אני נרגש, נרגש, כי אני יודע באמת את הרגשת הביטחון כשהוא היה, ועשה את העבודה בצורה יפה ביותר.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור).

משה ליאון:

גם מזה, אני דואג, לא?

חגית משה:

גם מזה אתה דואג?

משה ליאון:

לא יודע, לא, לא, אני מזה דואג, אבל יהיה בסדר, בעזרת השם. תראי, אני אמרתי את זה תמיד, גם לחילוניים שבכם,

צביקה כהן:

אין פה חילונים.

משה ליאון:

אני, לא, באמת, אני אמרתי ש - , מעל הכיסא שלי יש שמה את הקדוש ברוך הוא שהוא שומר עלינו, ושומר עלי, ובאמת אני תמיד רואה, אל תעשי ככה, ואני אומר לך, באמת אני אומר לך שזה, אני מקווה שבעזרת השם יהיה בסדר. טוב, יש לנו למעשה, כן, קודם כל דיברנו על זה בהנהלה, ואני רוצה לבשר שוב פעם לתושבות ותושבים של ירושלים, שבעוד שלושה שבועות, אנחנו נפתח את אגריפס, כחלק בחלקו לרחוב חד - סטרי ביום חמישי, מיום חמישי בערב, ועד למעשה מוצאי שבת, כשיהיה מרחב הליכה גדול יותר, מרווח יותר, ומה שיותר חשוב בטוח יותר, לאלה מה שכבר היום הולכים על הכביש, אבל הפעם לא יהיו מכוניות, ולא יהיו אוטובוסים, אז בהחלט זה בשורה גדולה לתושבי ירושלים, גם לאלה מה שקונים ומבקרים בשוק מחנה יהודה, גם לסוחרים, למעשה גם לתושבים במקום, שאנחנו מסדירים להם את עומסי החנייה, והתנועה בנחלאת. דבר נוסף, יש לי בשורה, שהביא עדיין לא חתומה, אני מקווה ששבוע הבא, אנחנו בחתימות, אבל אני מרשה לעצמי לומר לכם את זה, היום הספרדים של הרכבת הקלה חוזרים לעבודה, זה אומר בהסכם שנחתם, אמור להיחתם, יש כבר טיוטות מוכנות, אבל לא יצא לראות לכם עד ישיבת המועצה הבאה, אז נקבע לוחות זמנים להפעלת הרכבת הקלה לקו להדסה, כלומר הקו הנוכחי, הקו האדום להזכיר לכם, שהוא אמור להיפתח ב - 1 בנובמבר, מיד למחרת החגים. אני מאוד מקווה שלמרות הכול, זה יהיה לפני החגים, נעשה את כל המאמצים, אבל נחתם, ייחתם, אבל היום נגמר ההסכם, לתאריך הזה בנובמבר השנה, כמו כן עד ינואר 26, ייפתח המחצית הראשונה של הקו הירוק, שזה אומר מגילה, דרך פת, גבעת רם, עד בנייני האומה, זה החצי הראשון, והחצי השני, ייפתח שנה לאחר מכן. בהסכם הזה, יש סעיף שאומר, שכל חודש, שיוקדם הפעלת הקו הירוק, היזם, חברת כפיר תקבל מענק שזה אם זה משתלם להם, לעשות הכול לפתוח את זה לפני ינואר 26, אז אני אשמח משום שסך הכול עד עכשיו היינו בערפל בנושא הזה, ורק היום הלכתי לבקר חבר בהדסה, ואתה מבין כמה המשמעות החשובה של הפעלת הקו שמה להדסה, אז אנחנו ממש קרובים יותר מאי - פעם להפעלת הקו הזה. ודבר אחרון שאנחנו ממשיכים לפתח ולקדם את העסקים הירושלמים שלנו במרכז העיר,

אנחנו ישבנו איתם, יחד גם אני, וגם אריאל בזיז מחזיק תיק העסקים ישבנו איתם השבוע, שבוע שעבר, כדי לקדם כמה דברים שהם רצו, אנחנו הגענו גם בנושא הזה לסיכום, ואני מודה לאריאל על הסיוע הגדול שהוא נתן, וכמובן לאגף עסקים, מקווה שהמצב ישתפר וגם התנאים של בעלי העסקים ישתפרו בעקבות ההתערבות שלי בנושא הזה. יש לנו פה שני סעיפים שאנחנו צריכים להעביר, אישור הסכמים דוחות ובקשה זה סעיף 1, הצבעה בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אפשר רשות דיבור? אדוני.

משה ליאון:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה ב – 1.1 אנחנו מצביעים, או על כל אחד, או גם על 1.2?

משה ליאון:

מה אתה חושב?

יוחנן וייצמן:

אז על 1.2 אני רוצה לדבר.

משה ליאון:

כן, אז בוא נעשה הצבעה, ואחר כך תדבר, בסדר? כי כבר הצבענו, כבר התחלנו להצביע. מה? לא הולך?

משה מרגליות:

לדבר קודם.

משה ליאון:

טוב, דבר סליחה.

יוחנן וייצמן:

חבל, מי ביקש? מי אמר את הלא? מי דפק אותי כעת? שנייה, כן, אני מדבר על ההקצאה סעיף 2.1 על הקצאה לעמותת תל – ארזה, אני רוצה להגיד פה לחברים אנחנו רוצים עושים פה דבר שלא נעשה מעולם פה בעיר, לא היה מצב שחוג יחטוף, לחוג שני תב"ע, או תוכנית שהוא קידם, לפני שהוא קידם, וזה יעבור למישהו אחר, מדובר בבית כנסת חסידי, אזורי אני חייב גילוי נאות, לפני 20 שנה

שגרתי שם באזור גם התפללתי שמה, הצורך בהגדלה שלו זה קריטי לתושבים. זה מדובר פה ב - , אי – קיום סעיף ההסכם קואליציוני שחייב התייעצות. המידע שהוצג בפני וועדת הקצאות, ממילא גם כעת מה שעומד כעת בפני המועצה היה שגוי, גם מספר החתימות, כך שאי-אפשר בכלל לקבל החלטה כעת. לפי החלטת בית המשפט אסור בכלל, יש פה, היה פה עמדת מינהל קהילתי לפי עמדת, לפי החלטת בית משפט, למינהלים הקהילתיים הבלתי נבחרים, אסור בכלל לתת עמדה, אסור לעירייה להתחשב. לכן ניתן גם כן למצוא פתרונות, במגרשים שכנים, בהסכמה כללית, חבל ככה שאנחנו מתחילים ככה את הקדנציה. לכן אני מבקש ממך אדוני ראש העיר להסיר את הנושא מסדר היום, בשביל הידברות, לא יקרה שום דבר, נדון בעוד חודשיים שלוש.

משה ליאון:

רגע, שנייה.

יוחנן וייצמן:

דקה ו – 13 שניות, אדוני, 3.5 דקות אתה חייב לי בחיים.

משה ליאון:

א', למען הסדר הטוב, אני מענה לך, משום ש - , ובינתיים תבטלו את ההצבעה, כדי שנעשה הצבעה מחודשת. זה,

צחי ברים:

אם אפשר דקה להגיב, תענה לשנינו ביחד, ולא צריך, הלוך חזור.

משה ליאון:

נו, דבר. אני חושב שהוא ייצג אותך יפה מאוד, למרות שלא כך היה נשמע לי בהתחלה. מאחורי הקלעים, אבל נדבר על זה בהזדמנות, כן.

אליעזר ראובברגר:

הם רבים עכשיו ביניהם.

יוחנן וייצמן:

מאחורי הקלעים, זה מאחורי הקיר שלך?

משה ליאון:

לא, זה בטלפון שלי. כן.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לי פירוט שיחות?

משה ליאון:

אני אראה לך.

אליעזר ראוכברגר:

אני אראה לך.

משה ליאון:

כן, מר ברים, הרב ברים, קדימה,

יוחנן וייצמן:

השאלה על מה דיברנו.

צחי ברים:

אני לא הייתי בכל התקופה שעברה והוא הסביר את מה שהיה לפני כן, אבל אני בהחלט חושב ש - , היות ואנחנו יודעים שהתיק הזה נמצא כעת בבית משפט, אמנם היה פסק בית דין אחד, פסק, בית משפט אחד, שכבר ניתנה ומעריכים על זה. ויש תאריך שנקבע כבר לערעור, וזה לא עוד הרבה זמן, מדובר על עוד כמה חודשים, אז מן הראוי היה להוריד את זה מסדר היום, בשביל שלא נגיע לתקדים שהיה, וייתכן מאוד שעד אז גם לא נצטרך להגיע לערעור, שנגיע בהבנות, כמו, כפי שהתחלתי כבר לעסוק בזה. ויש שיתוף פעולה, גם עם הרב לייזר דיברתי ואנחנו יכולים להגיע להבנות ול - , הבנות בעניין שיהיה טוב לשני הצדדים, אז אני חושב שאפשר,

משה ליאון:

טוב,

צחי ברים:

להוריד את זה,

משה ליאון:

אני אענה, קודם כל מה שאנחנו עושים פה זה אחרי ייעוץ משפטי, אחרי הפסק דין שהתקבל מהמחוזי, אנחנו מעבירים את, למעשה בעקבות החלטת בית המשפט, אנחנו מעבירים את ההחלטה הזו, למעשה מדובר פה באשרור של ההחלטה שקיבלנו בקדנציה הקודמת. אני מקווה מאוד, שלמרות שאנחנו מעבירים את זה עכשיו, אתם בשבועות הקרובים, תגיעו לאיזה הסכמה, לאיזה משהו ואז בהחלט אנחנו,

מיכאל הברשטאם:

למה לא יכולים לחכות?

משה ליאון:

כי לא, כי לא, זה חלק מהזה להגיע להסכמה. בסדר, בוא לא נתווכח פה, דיברנו על זה, זה המצב.

מיכאל הברשטאם:

כן, אבל יהיה הרבה יותר יפה, מחכים עוד כמה שבועות.

משה ליאון:

אתה צודק,

מיכאל הברשטאם:

אם אנשים נכנסים בתוך זה, הם יכולים למצוא איזה פשרה.

משה ליאון:

טוב.

מיכאל הברשטאם:

למה זה צריך להיות ברוח רעה?

משה ליאון:

זה לא ברוח רעה, זה ברוח טובה מאוד.

מיכאל הברשטאם:

זה כן ברוח רעה,

משה ליאון:

טוב.

מיכאל הברשטאם:

לוקחים לבן אדם שיש לו בדרך כלל בירושלים אין דבר כזה שלוקחים אחד מהשני, היה בעיה, תן את זה עד מועצה הבאה.

משה ליאון:

קודם כל הייתה בעיה, מיכאל, זה לא בעיה שפתאום נולדה ביום אחד,

אריה קינג:

אף פעם לא לוקחים.

מיכאל הלברשטאם:

אני לא ידעתי מזה,

משה ליאון:

ניסו, בסדר. אז זה משהו אחר, אבל אני ידעתי על זה, ואני מכיר את הבעיה הרבה זמן.

אריה קינג:

וזה לא פעם ראשונה שלוקחים,

משה ליאון:

אבל,

אריה קינג:

זה כבר יש תקדימים,

משה ליאון:

כן, בדיוק,

אריה קינג:

לצערנו.

משה ליאון:

טוב, רבותי, הצבעה. מה עם הצבעה? נו תפתחו.

יוחנן וייצמן:

אני מצביע.

משה ליאון:

קדימה,

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

אני הצבעתי נגד, כן.

משה ליאון:

אוקי. תודה רבה, זה עבר. הסעיף הבא,

יוחנן וייצמן:

אני מאוד עצוב.

משה ליאון:

סעיף 2, אני לא בטוח שאתה עצוב, הלאה.

יוחנן וייצמן:

תודה.

משה ליאון:

לא, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

סתם תעשו דברים לבד, יללה, בסדר.

משה ליאון:

יש גבול למשחקים שמשחקים, אז בואו לא נגיד עצוב, שמח, אני מקווה שאנחנו נסגור את זה כדי שנהיה כולנו שמחים.

צביקה כהן:

מה אומרים פה? יוחנן,

משה ליאון:

סעיף 2, מינויים והסמכות, בבקשה הצבעה. נהדר. תודה רבה, הישיבה נעולה.

סיום הדיון